

כתב מישעל
התערבות של לפיד

מאחרי המירקע

מנוחת ה.סקובר*

מאז הפגין כתב הטלוויזיה לענייני-מפלגות, ניסים מישעל את המירקע כסדרה של סקופים, בשבוע שעבר, חל קרע בינו ובין מנהליו וחבריו הכתבים.

בישיבת-הבוקר של היום השני, מתח עורך מבט, מיכאל קרפין, ביקורת חריפה על מישעל ועל ישראל סגל, על שאננותם הדיוחית.

עורר-המישנה של מבט, רפי חלבי, המשיך בהתקפתו של קרפין. הוא התייחס לטכניקת-העבודה של מישעל, המעדיף לפעול כ"כתב שפופרת", תחת להיות בשטח עם צוות-הצילום של הטלוויזיה. חלבי הביא כרוגמה את ביקורו של שימרון פרס ברמלה, לשם עריכת סולחה עם מי שתקפו אותו במהלך מערכת-הבחירות הקודמת.

לעימות שבין מישעל ועורכי מבט קדמה תקרית ביום החמישי, בישיבת-הכנסת הארוכה שבה הוחלט על הקדמת הבחירות.

בעוד שהכתב המדיני, יורם רוזן, והכתב הפרלמנטרי, חיים יבין, עשו שעות נוספות במיונן ה"חכים", כדי לעבות את הדיווח שמאחורי הקלעים של הדראמה באולם המליאה, טיפח ניסים מישעל, את קשריו האישיים עם ה"חכים" השונים.

בשלב מסוים התבקש מישעל עליידי עורכיו להצטרף לצוות המדווחים מאולם-המליאה. רק אחרי התערבותו של המנכ"ל היוצא, יוסף לסידי, הממלא גם את מקומו של מנהל הטלוויזיה טוביה סער — נאות מישעל לסייע בריאיון ראשי הסיעות בתום הדיון המרתוני.

הקרב על הקרדיטים

אחת מהמדרות מבט הקצרות ביותר בתולדות חטיבת-החדשות שוררה ביום הרביעי האחרון, בשל עימות בין העיתונאים לצלמים, כמאמר מגישי המהדורה במירקע.

המאבק בין הצלמים לכתבים בטלוויזיה הגיע לשיאו ביום השני לפני-הצהריים, כאשר צלם בשם אסי רוסק, איש נען, החליט שהוא תובע קרדיט-מראש על כתבה שהוא עמד לצלם באולם הכנסת.

בעיקבות תביעתו נערכו מגעים בין הצלמים ובין עורך מבט, מיכאל קרפין, שמאס עד מהרה כשענת הצלמים ובתביעותיהם, ויתר על הכתבה שרוסק היה אמור לצלם מהכנסת.

פרק שני בקרב על הקרדיטים של הצלמים החל ביום השלישי לפני הצהריים, כאשר היו צריכים לצאת מבנייה-טלוויזיה שני צוותים, לפני ישיבת-הבוקר של מבט.

שני הצוותים עמדו לסקר את מישפט הנאשם ברצח אמיל גרינצווייג ויציאת נשיא-המדינה לבריטניה.

בשני המקרים נמסר לכתבים הנלווים שהצלמים תובעים התייבות-ככתב לגבי הקרדיט המיקצועי במהדורות מבט של הערב. בשלב זה הוחל שוב במשאומתן מתארך בין

שידור

כעלת רשת-טלוויזיה נפרדת לשיככה המשכילה לא היתה מעוה להעלותו על המירקע. אחד משיאי השערוריה של פסטיבל-האביב של גויטיין הוא תפיסת שני ערבי-שידור-להקרנת האופרה טורנאדוט (יום חמישי ומוצאי-שבת). גויטיין והממונים עליו יהיו אחראים, מן הסתם, לעליית אחוזי-הפשיעה בהחנות ישראל, בשל הנטישה ההמונית של האזרחים את בתיהם, כדי שלא להתייטר. על פסטיבל-האביב אמר אחד מקודמיו של גויטיין, במישרת מנהל מחלקת-הדראמה: "שכחו לספר לגויטיין שהטלוויזיה אינה מדיום מחנך, אלא מדיום מברך. ישראל היא המדינה האחרונה עלי-ארמות שבה מנסים לחנך באמצעות המסך הקטן".

רה-אירגון בשער

שמועה עקשנית, המהלכת במיסדרונות בניין הטלוויזיה, טוענת שעם כניסתו של אורי פורת

מנכ"ל פורת
רה-אירגון

למישרת מנכ"ל רשות-השידור הוא לא יסתפק בעריפת כמה ראשים. לפי השמועה יש בכוננת פורת, שנסע ללונדון כדי להיוועץ באלכס גילעדי על רשות-השידור והטלוויזיה, לחולל סדרה של מהפכות משמעותיות במיכנה הרשות.

פסקול

הקורבנות הראשונים של פורת יהיו כבניין כלל, שם מרוכות הביורוקרטיה של הרשות. יש סברה שבכוננת פורת היא לאמץ את המלצת הממשלה, ולהעביר את גבית אגרות-הטלוויזיה לידי חברת-החשמל, לחולת עמלה, תוך העברת כל עובדי מנגנון-הגבייה של רשות-השידור לידי נציבות שירות המדינה.

כתוצאה מכך ישתחררו למטרות תפעוליות-יצירתיות של רשות-השידור מיליארי שקלים, המשולמים כיום כמשכורות למנגנון הגבייה והתפעול של רשות-השידור.

צעד מהפכני נוסף, המוזכר בחלל רשות-השידור, הוא איחוד חטיבות החדשות של הטלוויזיה וקול ישראל. המטרה היא בניית

בסופו של דבר, הבחיר קרפין לצלמים: "בתנאים האלה, אני לא מכין את המהדורה". דווקא כתוצאה מקביעה זו נכנעו הצלמים. אולם הם איחרו את המועד. הסיבה: כאן נכנס לתמונה ועריה-עיתונאים, בראשותו של אורי גולדשטיין, שראה בניסיונם זה של הצלמים כוונה להקטין מערכם של הכתבים. ועריה-הכתבים הורה לעורך מבט שלא לשדר מהדורה עם צלמים של הטלוויזיה.

רק לחציו של המנכ"ל היוצא, יוסף לסידי, שביקש מן הכתבים למנוע השבתת-מסך בשבוע האחרון לכהונתו מנהל הרשות, הביא למהדורת מבט המצומצמת. בזומה המאבקים אחרים בתוככי בנייה-טלוויזיה, היא העידה על אי-השקט התעשייתי כבניין זה.

מרדימינים

אדם קם בבוקר. ערב קודם לכן הוא היה בימאי של קונצרטים, ובבוקר הוא מגלה שהוא מנהל מחלקת-הדראמה של הטלוויזיה. מה עושה אדם, המגלה שהוא מנהל מחלקת-הדראמה? הוא עורך פסטיבל-אביב על המירקע.

איך עושים פסטיבל-אביב על המירקע? לוקחים דראמה ישראלית בינונית, בשם מתבקש במנהאטן, שחברים לה סרטי-אמנות, ששום סינמטאק לא היה מוכן לקבלם, ביתר עם אופרה מייגעת (קלאסית וטובה) — אך בלתי-מתאימה למירקע) בשם טורנאדוט, סרט בלתי-חשוב של פריקו פלינו, חזרת התזמורת, ועוד כל מיני מרדימוני-טלוויזיה.

עם אוסף היצירות הללו עורכים מסיבת-עיתונאים ומחלקים למסקרי רשות-השידור תיקי-פלטק מתוצרת גרמניה, עם תרפיסים כאורך הגלות של יצירות הטלוויזיה המרתקות את מנהל מחלקת-הדראמה, תחת הכותרת "פסטיבל האביב של הטלוויזיה הישראלית".

האחראי לשערוריה זו הוא מנהל מחלקת-הדראמה, הבימאיל-שעבר אילון גויטיין, שהחליט לחנך את עמי-ישראל, בין המאבק על תוספת-היוקר למערכת הבחירות הממשמשת ובאה, בתרבות, בריכוז חסר-תקדים, שגם מדינה

יש עניין

באף חדש

תוכניתו המרהקת של גבי נזית
שבה לגלי-האחר מחופשה שבמח-
לכה זכה המנחה-המגיש באף חדש.

הדר-חדשות מרכזי של רשות-השידור, שהוא ילקח את הכתבים בשטח, ימנע כפילויות ותחרות בין שתי זרועות הרשות (רדיו וטלוויזיה). מרכזי-החדשות עשוי להיות בבניין חוטי-ירושלים, בו מוקם, בימים אלה, מרכז חדשות משוכלל לקול ישראל.

איחוד מחלקות-החדשות של הרדיו והטלוויזיה עשוי להפוך את מישרת מנהל-החדשות למישרה השניה בחשיבותה ברשות-השידור, לפני מנהל הטלוויזיה והרדיו.

איחוד מחלקות-החדשות עשוי לחסוך לרשות סכום לא מבוטל — ותהיינה לו גם השלכות פוליטיות מרחיקות-לכת מבחינת הפיקוח הממשלתי על המידע.

דאלאס מאוחרת

הסידרה דאלס. שחורה למירקע הטלוויזיה, באה באיחור של יותר משלוש שנות-שידור של הסידרה. הסיבות לאיחור נובעות ממדיניות הנהלת הטלוויזיה, בעידן טוביה סער, שלא לרכוש להקרנה סדרות יקרות וחדשות לשידור אחת מבדיחות חטיבת-החדשות של הטלוויזיה הישראלית נפתח במילים: "ראית? אתמול הטלוויזיה הישראלית שידרה שוב כתבה של פרדי גרובר?" הרקע לבריחה זו: רדישתם המגוחכת של כתבי-הדוכנה לענייני-רוח של הטלוויזיה לציין את שמותיהם כעורכי הכתבות המגיעות מוכנות באמצעות הלויין, והמוקרות בדיוק כמו בערוץ הירדני. רק מנהל הרסקי-לענייני-רוח, עימנואל הלפרין, נמנע מלהביא את שמו ככתב של כתבות-הלוויין הללו.

צנוורה בכרם-שלום

כלפי חוץ טוענים מנהלי חטיבת-החדשות של הטלוויזיה הישראלית שאינם מתמצים משיקולים פוליטיים ומתמתיים צנורליים.

מנהלי הטלוויזיה מעדיפים לפעול בשיטה של השמטת כתבות בדרך טכנית. זה מה שקרה בשבוע שעבר לכתבה שנועדה לרווח על הפגנת ירחיים וערבים בכרם-שלום.

נגד גירושו של אחד מבנהגי הפלסטינים באיזור, אברעלי שאהן (העולם הזה 28.3.84).

בשבת נשלח הכתב מוקי הדן לסקר את ההפגנה. כתבתו לא התקנה במוצאי-שבת, על הסיבות לא-הקרתה סיפר, בישיבת-הבוקר של היום הראשון עורך מהדורת מוצאי-שבת, שלמה ארזי. שטען כי הכתבה הושלמה רק לקראת השעה 9, ונבצר ממנו לבחון אותה.

מה עוד שנושאה הדגישה הצריך בדיקה אזהרית.

בישיבת-הבוקר למחרת, יום השני, אמר עורך מבט, מיכאל קרפין, על אי-הקרת הכתבה, שהיא ידעה מההשימה בגלל קוצר-זמן.

בישיבת-הבוקר של היום השלישי הסביר קרפין, שכתבתו של הדן נשלח בגלל מישחק הכדורסל, ששודר בשידור-חיים מיד עם תום מהדורת מבט.

ואילו ביום השלישי והרביעי לא שודרה כתבת כרם-שלום בגלל הסנקציות של הצלמים.